

ønsket at give et større Tilskud til Kommunerne, idet man har fundet dette nødvendigt. I øvrigt skal jeg slet ikke udtale mig videre om det foreliggende Forslag. Det har efter mit Skøn to meget væsentlige Fordele fremfor de Forslag, vi tidligere have behandlet, nemlig at disse $\frac{1}{10}$ af Formueskatten skal gives til Kommunerne, og at der skal indføres en stigende Skala. Jeg har haft Lejlighed til tidligere at begrunde, hvorfor jeg anser de to Ting for en Fordel, saa jeg skal ikke gentage mine Ord fra tidligere Dage. Jeg skal heller ikke komme ind paa i mindste Maade at imødegaa en eneste af den højtærede Finansministers Indvendinger mod det foreliggende Forslag. dels have vi jo drøftet adskilligt af det, som den højtærede Finansminister berørte, i de foregaaende Dage, dels er det meste fremsat af den højtærede Finansminister ogsaa i det andet Ting, og jeg mener, at det der er blevet imødegaaet alvorligt og ret indgaaende, saa jeg finder det overflødigt for mig her at repetere, hvad vi kende saa godt fra Forhandlingerne i det andet Ting; det er overflødigt og tidsspillende.

Vi ere nu allerede paa Samlingens 3die Maaned. Halvdelen af Samlingen er snart forbi, og vi ere ikke en Gang naaede til Ende med første Behandling af disse Sager i Landstinget, som Folketinget længes efter at faa Ende paa. Jeg tror, vi gavne Sagen bedre ved nu ikke at komme ind paa lange Forhandlinger; jeg vil i hvert Fald ikke komme ind paa at besvare alle disse Indvendinger, der ere gjorte i Dag, men stille efter snarest muligt at faa disse Lovforslag henviste — som jeg antager de skulle — til det Udvalg, der er blevet valgt i Dag, for at vi kunne anvende vor Tid og vore Kræfter paa noget nyttigt i Stedet for at spille Tid og Kræfter paa lange og ørkesløse Forhandlinger. Hermed skal jeg anbefale dette Forslag fra det andet Ting til velvillig Overvejelse i dette Ting.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg skal være enig med den ærede sidste Taler i, at der er udtalt mange Ord i saglig Retning om de foreliggende Lovforslag, og at der rimeligvis her i Tinget ogsaa vil blive talt mangt et sagligt Ord om dem, og man kan jo ogsaa nok være enig om, at flere af de foreliggende Forslag ere gamle Bekendte, om hvilke der er sagt ikke saa faa Ord tidligere. Jeg haaber derfor, at den ærede Formand ikke vil have noget imod, at jeg nærmest udtaler mig om min personlige

Stilling over for disse Forslag og i det hele taget om den nuværende Situation. Jeg hører til dem, som i Almindelighed kaldes de otte eller rettere de ni. Det gælder over for os, som det gælder over for Personer, der paa en Maade komme ind i en ny Situation, at det, der bliver sagt om os, ikke er af det gode, der er jo et gammelt Ord, der siger, at Folk ere ikke altid saa gode, som de burde være. Men om det, der er blevet sagt mod os af Medlemmer af det nuværende Højre og af det nuværende Ministerium, kan jeg kun sige, at Folk, der ere noget humoristisk anlagte, maa føle sig ret tiltalte deraf, naar de erindre den Stilling, de samme ærede Medlemmer indtog over for Ministeriet Hørring i Fjor. Og naar der nu bliver sagt, at vi, der kaldes de ni, have dannet et Parti for at modsætte os de Lovforslag, der foreligge fra Ministeriet, og for særlig at kæmpe for de Forslag, der ere fremkomne fra Kommissionen, maa jeg sige, at det er en Misforstaaelse. Det har nemlig for længe siden været vor Bestræbelse at se at faa et Samarbejde i Gang mellem Landsting og Folketing. Det har været vor Tro, at hvis der overhovedet skal komme noget ud af Forhandlingerne, af vort parlamentariske Liv, ere vi nødsagede til at komme til en Forstaaelse, baade Landsting og Folketing, ikke alene til Løsning af disse enkelte Spørgsmaal, men af mange flere. Det er et Arbejde, som er begyndt for længe siden. Naar der saa ogsaa tales om — jeg har i alt Fald set det paa Tryk — at vort Parti er dannet just i Anledning af disse Lovforslag, er det ogsaa en stor Misforstaaelse; de fleste vide, at det er paa en Maade dannet for længe siden. Jeg tør sige, at det er næsten paa Dato et Aar siden, at dette Parti paa en Maade blev dannet, idet vi da, ingenlunde for at være imod Ministeriet, tilbød vor Hjælp til den daværende Konseilspræsident, tilbød ham vor Støtte, dersom Regeringen, hvad vi maatte have al mulig Formodning om var Tilfældet, ønskede at benytte vor Hjælp til at faa en Toldlov gennemført for derigennem at kunne gennemføre Skattelovene. Det vilde ganske vist blive en Toldlov, der ikke vilde behage alle Medlemmer af det daværende Højre.

Det kan nu imidlertid ikke falde mig ind at ville forsvare mine Meningsfællers eller min egen Stilling, og jeg skal heller ikke beklage mig over de Ord, der ere faldne, om ogsaa de kunne være ildesindede og ondsindede nok. Men jeg skal kun tillade mig at gøre nogle Bemærk-